

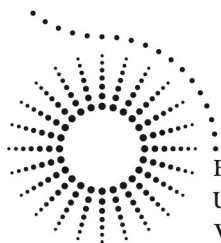
Ústav světových dějin

Posudek oponenta diplomové práce

FIALOVÁ, Barbora, *Zahraniční politika Majorovy vlády. Příspěvek ke studiu dějin ostrovního státu v posledním desetiletí 20. století*, Ústav světových dějin FF UK V Praze, Praha 2013, 82 stran rkp.

Barbora Fialová se rozhodla ve své diplomové práci analyzovat zahraniční politiku vlády Johna Majora. Zatímco existuje řada knih a studií o působení jeho předchůdkyně na postu ministerského předsedy Margaret Thatcherové (i v české historiografii vznikla řada publikací na toto téma), Majorova domácí či zahraniční politika se ocitá mimo zájem historiků, přitom se jedná o velmi důležité období dějin Velké Británie, kdy se tato země (i Konzervativní strana) vyrovnávala s důsledky thatcherismu. Z tohoto důvodu chválím diplomantu za to, že si toto téma zvolila. Jejím cílem pak bylo „přispět ke studiu soudobých dějin Velké Británie odkrytím hlavních trendů zahraniční politiky Majorových vlád mezi lety 1990 a 1997“ (s. 4). Autorka navíc uvádí, že danou problematiku nešlo sledovat bez analýzy domácí politiky. Jako příklady, kdy zahraniční politika ovlivňovala i domácí politickou scénu, diplomantka uvádí vztah Londýna k evropské integraci nebo tzv. „zvláštní vztah“ mezi Velkou Británií a Spojenými státy americkými.

Dle mého mínění autorka zcela nenaplnila cíl, který si v úvodu své práce stanovila. Prvním nedostatkem je samotná struktura práce. Ta je rozdělena do tří velkých kapitol. První, poměrně dlouhou, kapitolu diplomantka věnovala dějinám poválečné Británie. V ní popsala nejdůležitější události domácí i zahraniční politiky do začátku devadesátých let 20. století. Jednalo se například o obnovu Británie po druhé světové válce, o rozpad Britského impéria, Suezskou krizi, dále věnovala pozornost složité cestě Velké Británie do Evropských společenství nebo zahraniční politice M. Thatcherové (vztah Británie a USA, Falklandská válka a přístup premiérky k evropským otázkám). Dle mého názoru jde o příliš dlouhou úvodní kapitolu, která není úplně relevantní.

Ústav světových dějin

Druhá kapitola se týká počátečního období vlády Johna Majora. Diplomantka se ptá, zda s nástupem tohoto konzervativního politika se změnila zahraniční politika. Dochází ke správnému názoru, že sice nadále pokračoval v prosazování principů thatcherismu v domácí i zahraniční politice, ale na rozdíl od Thatcherové si Major zakládal na vedení diskuze a konsenzu (s. 33). Třetí kapitola pak analyzuje vzestup a pád Majorovy vlády. I v těchto kapitolách zůstala práce pouze torzem toho, co v úvodu diplomantka slibovala. Fialová primárně analyzuje postoj Majora a Velké Británie k evropské integraci, „zvláštnímu vztahu“ mezi Londýnem a Washingtonem se věnuje pouze okrajově.

Na závěr svého posudku musím poznamenat, že i přes výše zmíněné nedostatky se jedná o poměrně kvalitní diplomovou práci, která splňuje nároky kladené na tento typ kvalifikační práce. Proto ji **doporučuji** k obhajobě a navrhuji hodnotit ji stupněm **velmi dobře**.

V Praze 9. září 2013

PhDr. Jaromír Soukup, Ph.D.

Ústav světových dějin FF UK v Praze